

fælde: selv om det ærede Medlem har sagt dette, maa deri dog ligge, at Anvendelsen af Nødhjælpsarbejder har øvet en betydelig Indflydelse paa den svenske Kroners Kurs, det kan der ikke være nogen Tvivl om, hvis der skal være nogen fornuftig Mening forbundet dermed.

Dernæst vil jeg gerne rette et enkelt Spørgsmaal til det ærede Medlem. Det ærede Medlem begyndte sin Tale ved første Behandling af denne Sag med at betone, hvad han har fortsat med siden, at der ved Gennemførelsen af dette Lovforslag var Tale om en Sabotering af de gældende Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven, uden at han dog har været i Stand til at fremkomme med noget Argument derfor, og jeg vil nu gerne, inden Debatten slutter, høre, om det ærede Medlem da vil hævde, at hvis dette Lovforslag bliver til Lov, kommer Kommunerne i en saadan Situation, at de opnaar større Støtte ved Iværksættelse af Arbejder efter denne Lov end ved Iværksættelse af Arbejder efter Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Nødhjælpsarbejde. Hvis de ikke gør det, hvis de staar ens deroverfor, altsaa ikke animeres særlig i økonomisk Henseende ved at anvende Bestemmelsen i denne Lov, er al Tale om Sabotering af den tidligere Lov uden nogen som helst Mening. Derfor vil jeg gerne spørge, om det ærede Medlem vil kunne paavise en saadan Fordel, som Kommunerne vil hæve ved nu at anvende denne Lov i Modsetning til Arbejdsløshedsloven. Det ærede Medlem Hr. Slebsager har sagt meget rigtigt, at man kunde ikke forlange, at et bestemt Parti eller Mindretalspartierne her i Salen i det hele taget skulde være enige med Arbejdsudvalget, skulde tage alt, hvad der kom fra dette Udvalg, som det har siddet og forhandlet sig til Rette om i et Par Maaneder. Partierne maatte tage selvstændig Stilling dertil. Det er klart, at Partierne er ikke forpligtet til at tage det, der kommer fra Udvalget. Men det, jeg vilde give Udtryk for, var, at det ærede Medlem vil opdage, at han ikke vil kunne faa den store Offentlighed her i Landet til at tro, at naar der i Arbejdsudvalget sidder Mænd af alle Anskuelser, Repræsentanter for alle Erhvervsinteresser, og disse Mænd taler sig til Rette om et Forslag, at dette Forslag da er af en saadan Art, at det berettiger de to Mindretalspartier til at sige, at det er ganske overflødigt: vi nægter al Forhandling derom. Det faar han ikke Offentligheden her i Landet til at tro.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vilde give det Udseende af, at Stillingen ifølge Arbejdsløshedsloven af 1921 og ifølge den af 1924 var saa nogenlunde den samme, og fremhævede saa de Lighedspunkter, der var. Jeg vil gerne have Lov til at oplæse et ganske kort Citat af en Tale, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard holdt den 22. Februar 1924 her i denne Sal ved første Behandling af Arbejdsløshedsloven. Det staar Spalte 4183 i Folketings-tidenden for 1923—24 midt paa Spalten „De ændrede Bestemmelser om Arbejdsvilkaarene ved Nødhjælpsarbejder finder jeg ogsaa under Hensyn til alle foreliggende Forhold er langt bedre end den nuværende Affattelse af Loven. Ogsaa dette Punkt var et af dem, der var allermost medvirkende til, at man i 1921 nær ikke havde faaet en Overenskomst om denne Lov. I det hele taget gælder det, at havde man i 1921 fra Flertalspartierne Side været villig til paa disse væsentlige Punkter, hvor Loven nu ændres, at stille sig paa det Standpunkt, man nu gør, saa havde Loven i 1921 ikke haft de Fødselsveer, den havde“. Jeg tror nok, jeg har Lov til efter her at have anført det ærede Medlem Hr. Dahlgaards egne Ord om Loven af 1924 at sige, at de da i høj Grad understreger hele den Betragtning, jeg har gjort gældende.

Slebsager: Skønt jeg Gang paa Gang ogsaa overfor det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har paavist, hvorledes den foreslaaede Lov saboterer Arbejdsløshedsloven, skal jeg dog gerne svare paa det direkte Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig, nemlig: Faar Kommunerne større Støtte efter denne Lov end efter Arbejdsløshedsloven? Nej, det gør de ikke, de faar nøjagtig samme Støtte efter denne Lov, som de faar efter Arbejdsløshedsloven. Derfor er Forholdet jo ogsaa dette, at Kommunerne ikke vil have Interesse i at faa Nødhjælpsarbejder sat i Gang, thi dette vilde i Særdeleshed støde paa Modstand hos Arbejderne. Derfor vil Kommunerne ogsaa i Almindelighed anvende denne Lov og ikke anvende Arbejdsløshedslovens Bestemmelse om Nødhjælpsarbejder. Følgelig vil denne Lov virke saboterende paa Arbejdsløshedslovens Bestemmelser. Hvis denne Lov bliver vedtaget, kan man i alle Tilfælde fastslaa som ganske givet, at ikke en eneste af de Kommuner, hvori der er socialdemokratisk Flertal, vil sætte Nødhjælpsarbejder i Gang, fordi Kommunerne faar det samme økonomiske Udbytte, hvis de sætter Arbejderne i Gang efter denne